

[Hanne Reintoft.]

endnu et ekstra tillæg til de hårdest ramte pensionister. Momsen og den forhøjede moms er også kommet ind i billedet siden og rammer som bekendt særlig hårdt de laveste indtægter. Man må regne med, at af en folkepension går mindst 40 pct. til indkøb af fødevarer, og det turde være indlysende, at en 15 pct. forbrugsbeskatning forringer pensionen ganske væsentligt.

I det hele taget vil jeg gerne sige til ministeren, at disse 1968-tal holder ikke stik, og vi har fået en ny beregning, som jeg ikke tror kan anfægtes — eller vi har lavet den selv, vores økonomer. I 1968 var der 670.000 pensionister, i dag er der omkring 690.000, men skal vi nu gå ud fra de 670.000. Ifølge Statistiske Efterretninger nr. 35 bruges der 7.636 mill. kr. til pensionsudbetaling. Dette giver i gennemsnit hver pensionist en årsindtægt på maksimalt 11.400 kr. Ifølge vismændene var gennemsnitslønnen for håndværk og industri — og det er den gennemsnitsløn, man tager, når man skal regne f. eks. dækningen af arbejdsløshedsunderstøttelsen ud — i 1970 16 kr. 30 øre i timen, og man kom frem til en årsindtægt på 30.240 kr. med det da gældende timetal. I 1971, hvis vi tager vismændenes nyeste beregninger, regner man med en 10 pct. forhøjelse og kommer med det nuværende antal arbejdstimer op på en årsindtægt på 37.200 kr. Det giver i dagens Danmark en pensionsdækning på 31 pct., så det er ikke noget under, at pensionisterne klager.

Hertil kommer regeringens sidste nye prislovgivning, der jo i alle butikker har udløst prisstigninger — man erfarede det jo selv i folketingets restaurant i går i øvrigt — i de store supermarkeder har man konsekvent ændret alle priserne inden for de sidste par uger. Det har også betydet et alvorligt indhug i pensionerne, navnlig under hensyn til den beskudte forhøjelse, der er stillet dem i udsigt og førstebehandlet her i tinget med regeringspartierne accept.

Det er derfor ganske tydeligt, at med en kildeskatteordning, der ikke er kompenseret tilstrækkeligt, med en stigende moms, der ikke mindst på fødevarerne rammer netop de lave lønninger og pensionerne, og med en prislovgivning, der har samme resultat til følge, så er pensionisterne sådan stillet, at

der må nye foranstaltninger til. Det må også fremgå heraf, at en fornyet undersøgelse som den foretaget i 1968 efter alt at dømme vil vise en faldende dækningsprocent og absolut ikke en stigende.

Når vi har foreslået en ordning med 13 måneders pension — i øvrigt en ordning, der er kendt i flere europæiske lande også på andre områder; jeg ved, at østrigsk og belgisk fagbevægelse arbejder med hensyn til deres ferielovgivning med sådanne problemer, og i Italien bruger man meget tit sådanne ordninger — så vil jeg da gerne begrunde det. Jeg havde ikke spor imod, hvis socialdemokratiet var kommet med et virkeligt forslag, skal vi sige om en 10 pct. forhøjelse af pensionerne eller med det forslag om feriepenge, som jeg har forstået er på trapperne, og som vel ikke adskiller sig væsentligt fra mit forslag. Det havde vi gerne stemt for, det vil vi gerne støtte. Vi har ment, det kunne gøres på denne måde; som ikke har med f. eks. brændselshjælp at gøre; hvor folk skal komme med en brændselsregning for at dokumentere udgiften. Dette er simpelt hen bare en forhøjelse af pensionerne, og det er det, vi har ønsket.

Pensionisterne har jo ingen ferieordning og er ikke desto mindre en gruppe, der trænger meget hårdt til ferie. De trænger til den ikke alene i Danmark, men mange af dem trænger også meget hårdt til sol og varme, f. eks. de gigtramte. De har ingen ferieordning, de har ingen ordning som LO-arbejdernes, som medhjælpernes, som funktionærernes, og de har ingen som tjenestemændenes. Den ordning, der i sin tid blev indført for tjenestemændene med et ferietilskud beregnet med en vis procent af grundlønnen, ville være et udmærket grundlag for pensionisterne. På den måde kunne man også gøre det.

Når vi dog har foreslået en hel måneds pension ekstra, skyldes det dels, at vi finder pensionen så ringe, at hvis et sådant ferietilskud skal have betydning; så kan det ikke være meget mindre end en måneds pension, dels skyldes det, at vi mener, at pensionisterne må have et ekstra beløb til større forbrugsgoder, fordi det simpelt hen er umuligt at få penge tilovers til sådanne af den nuværende pension.

Tidligere har man altid begrundet lave pensioner med, at de fleste pensionister i